

Konstailematonta mieskuorolaulua

Laulu-Jaakkojen kevätkonsertin johdossa oli ensimmäistä kertaa Johannes Ahlvik (ed. kesk.). KUVA: GLENN HÄGG

● Ilolla tervehdin Laulu-Jaakkojen paluuta perinteisen mieskuorolaulun äärelle! Sisään asteltiin omaa tunnaria laulaen ja konsertin aikana meitä ilahdutettiin monella tutulla ja muutamalla tuntemattomalla kappaleella.

PIETARSAARI. Illan aiheena oli mies ja rakkaus. Alkupuolelle oli koottu miehisyyden hempeämpää puolta, toisella puoliajalla oltiin välillä hyvinkin räyhäkästä jaakkoa.

Konsertin enimmäistä osaa kuvaisiin sanalla rauhallinen. Tutut biisit kuten *Oman kullan silmät* ja *Minä laulan sun iltasi tähtiin* soivat juuri niin kuin niiden pitääkin, kauniisti ja perinteisesti.

Aina arkistojen kätköistä löytyy myös jotain uutta. Tämänkertainen aarre oli Eino Leinon runo *Sua katson vaan*. Sävellys on Asko Vilenin. Leino oli mestari kuvaamaan rakastumista.

Kun sydän on auki, on kiinni suu, mun syömeni hehkuu ja halaa.

Sua katson ja säästän ja silitän vaan kuin kerjuri leivänpalaa.

(Kyseinen kommunikaation muoto ei ole käytössä vakiintuneessa parisuhteessa.).

tiin räväkämmin. Markus Lepilammen *Kuka on tuo mies* oli suomalaisen miehen ylistys. Lenkkimakkaralla ja kaljalahan tuo eläisi, jos saisi. Irwinin *Simmarit, sammarit, kummarit ja pipo* on ihme biisi, se iskee aina suoraan suoneen. Kaksi kitaraa toivat esitykseen mukavan lisävärinän. Välillä pistettiin valssiksi, Akselin ja Elinan häävalssi soi kauniisti ja tunteella.

Kuoron sisällä toimivan Kotoa Boys -ryhmän laulut olivat taas hienoa kuultavaa. *Hymyhuulet* pisti taatusti jokaisen varpaat väpättämään.

Laulutaidon lisäksi näinkin tyylikkäästi esitykset vaatinevat paljon treenitunteja. Eikä ole yhtään huono juttu, että kuoron johtaja Johannes Ahlvik pääsee Kotoa Boys -ryhmän jäsenenä tekemään sitä mitä todella osaa. Johannes on jonossa ekana, kun laulamisen lahjoja on jaettu.

Jaakkojen konsertteja, tietää että jotkut kappaleet jäävät elämään. Veikkaisin, että *Ruostumattoman teräslotan jenkkää* (säv. Joel Linna) kuulemme jatkossakin, sen verran innokkaasti Jaakot tätä miehistä haaveilua tulkitsivat. Konsertti lopetettiin tyylikkäästi *tupakkaan, viinaan ja villeihin naisiin*.

Yhtä jäin kaipaamaan, no sitä Rautavaaraa ja niitä ruusuja lurjukselta. Kiitos musiikista!

Riitta Palovuori

RUUSUJA LURJUKSILTA

● Mieskuoro Laulu-Jaakkojen kevätkonsertti

● Schaumansali lauantaina 5.4.2014

● Johtaja: Johannes Ahlvik

KAHVIN (ja viinin) jälkeen jatket-

KUN on vuosia kuunnellut Laulu-